

de stemming, ook de goede verdeling der vlakken en de schoone verhouding van licht tot donker hoofdzaak zijn.

Pittig en frisch zijn haar kleine buitenstudies, raak opgezet, even maar aangetikt, goed afgesneden. Gevoelig en malsch geschilderd is haar Oost-Indische kers. In een sneeuwgezicht, een boerenhuisje op het land, is het blond-lichtende, het teer-blanke,

de kleur mist, de stemming niet weer.

In een grijs binnenhuisje, waar het licht door een klein raam naar binnen schuift langs potjes en pannetjes op een plank aan den muur, langs een oude Friesche klok, staat een donker gerokt boerenmeisje tegen een laag donker kastje aan, met den rug naar den toeschouwer gekeerd. Koket kijkt zij in den spiegel en langs den opgeheven

WINTERLANDSCHAP.

het vlokkig-volle van sneeuw en in de lucht gloort een rosse wintergloed. Zacht blauw is de schaduwtoon op de sneeuw. Hierin voelt men den aard van de schilderes: nooit „zwaar” zijn. Deze schaduwen, zij zijn er bijna niet, zoo teer lichtend, zoo zacht-zonnig-blauw is hun toon en de anders vaak donker bruine heggen zijn hier onder de sneeuwdekking van een frisch groene kleur. De reproductie van dit doekje geeft, wijl zij

arm strijkt het schuivende zonlicht een fijn contourlijntje. Op gevoelige wijze en met liefde is hier de eenheid van de donkere partijen en de eenheid van het licht geschilderd.

Over het algemeen drukt Fraukje Wartena zich in pastel beter uit dan in olieverf. Zij is daarin rijper en persoonlijker. Soepel en malsch werkt zij met het broze krijt. Een groote en een kleine teekening, van een